

رضازاده: حسرت سومین طلا در پکن به دلم ماند می توانستم تالاخادزه را شکست دهم

شناگر خوبی بودم اگر وزنه بردار نمی شدم

گفت و گو

رضا عباسپور

خبرنگار

حسین رضازاده یکی از ستاره‌ها و چهره‌های ماندگار ورزش و وزنه برداری ایران است. دارنده دو نشان طلای بازی‌های المپیک ۲۰۰۴ و ۲۰۰۰ سیدنی و آتن در دسته فوق سنگین وزنه برداری، این روزها سوای فعالیت در حوزه مدیریتی اش و عضویت در هیأت رئیسه و کمیته فنی فدراسیون وزنه برداری، مدیریت پارا وزنه برداری ایران را نیز در دست دارد. او که بی شک یکی از اسطوره‌های بزرگ و جاودانه فوق سنگین دنیا است، شاید اگر با «لاشاتالاخادزه» غول گرجستانی هم نسل بود، قطعاً به واسطه قدرت و توانمندی مثال زدنی اش (خصوصاً در فرمت دوزرب) می توانست ترمز این ستاره فوق سنگین و بی رقیب حال حاضر دنیا را بکشد. اما قسمت این بود این دو متعلق به دو نسل متفاوت باشند. به هر روی این روزها که قوی ترین مرد سال های نه چندان دور وزنه برداری جهان به خاطر بیماری دیابتش گرفتار تخت بیمارستان شده و خیلی احوال روبه راهی ندارد، در روزهای پایانی سال ۱۴۰۲ با او همکلام شدیم، تا در مسیر اعزام کاروان ورزش و وزنه برداری ایران به بازی‌های المپیک ۲۰۲۴ پاریس ضمن خاطره بازی با او، شرایط وزنه برداری ایران را با رئیس پیشین فدراسیون وزنه برداری ایران تحلیل و بررسی کنیم.

وزنه برداری همیشه در المپیک حرف برای گفتن دارد

ستاره فوق سنگین جهان و دارنده دو نشان طلای بازی‌های المپیک سیدنی و آتن در دسته وزنی فوق سنگین در خصوص شرایط ملی پوشان کشورمان در مسیر انتخابی المپیک ۲۰۲۴ پاریس و مدال آوری در این آوردگاه بزرگ خصوصاً علی داودی ملی پوش فوق سنگین کشورمان معتقد است: «همیشه و هر کجا بودم گفتم که وزنه برداری ایران همواره در عرصه‌های مختلف و معتبر بین المللی خصوصاً بازی‌های المپیک جزو مدعیان اصلی مدال است و رقیب همواره روی توان و قدرت بچه‌های وزنه برداری ایران حساب ویژه‌ای باز می کنند. مادر المپیک‌ها از زمانی که رسماً در این رویدادها حاضر شدیم، به عنوان مدعی حرف برای گفتن داشتیم. الان هم اگرچه آمار و ارقام اینطور نشان می دهد که کار و مسیر سختی برای تثبیت سهمیه‌های ورودی و مدال المپیک در اوزان ۸۹، ۱۰۲، ۱۰۲+ کیلوگرم پیش رو داریم. اما من به بچه‌های وزنه برداری ایران اعتقاد ویژه‌ای دارم و مطمئنم که اگر بتوانیم خوب

خودمان را تا شروع بازی‌ها مهیا و ساخته و پرداخته کنیم، مدال آوری دور از دسترس نیست. عرض کردم که کارمان واقعاً با داشتن رقبای قدرتمند سخت و سنگین است ولی بچه‌های ما خوب هستند و جزو مدال داران جهانی و المپیک می باشند. بنابراین اگر به خود باوری برسیم شک نکنید که می توانیم مدعی کسب مدال در اوزانی که وزنه بردار در المپیک داریم، باشیم. در مورد علی داودی و وزن تخصصی خودم هم باید بگویم که او دارنده نشان نقره المپیک توکیو است و اگر چه هنوز جوان است و آینده دار، اما تجربه بسیار خوبی از صحنه‌های مختلف بین المللی خصوصاً رقابت‌های جهانی و بازی‌های المپیک دارد که می تواند این موضوع به او برای عملکرد بهترش روی تخته المپیک کمک ویژه‌ای کند. علی وزنه بردار قدرتمند و مسابقه‌ای است که مطمئنم اگر روز مسابقه روز او باشد و داودی را سر حال روی تخته مسابقه ببینیم، او می تواند برای رقبای نامدارش رقیب جدی و سرسختی باشد. علی داودی تمام فاکتورهای یک وزنه بردار فوق سنگین ایده آل را دارد، ضمن اینکه تجربه المپیک گذشته (توکیو) نیز به داودی می تواند خیلی کمک کند تا بهترین عملکرد فنی خود را روی تخته به نمایش بگذارد. مصطفی جوادی هم وزنه بردار جوان و جنگنده‌ای است که در جهانی ریاض نشان داد

که توان عبور و شکست رقبای قدرتمند و نامدار خود را دارد. پس روی او هم می توانیم حساب باز کنیم. رضا دهدار نیز در دسته ۱۰۲ کیلوگرم باید در جام جهانی تایلند رکورد مجموع ایده‌آلی (چیزی نزدیک به ۴۰۰ کیلوگرم) را برای خود ثبت کند تا هم سهمیه اش را قطعی کند، هم برای رقیب خط و نشان بکشد و هم اینکه شانس مدال آوری در بازی‌های المپیک پاریس باشد. به نظر من باید منتظر بمانیم و ببینیم عملکرد بچه‌ها در جام جهانی تایلند چگونه است؟ بعد از آن می توانیم تقریباً تکلیف خود را در جمع مدعیان المپیک برای سهمیه و مدال در بازی‌های المپیک پاریس بدانیم.»

اگر هم نسل بودیم، می توانستم از تالاخادزه عبور کنم

ستاره فوق سنگین وزنه برداری جهان و المپیک که سال‌هایی رقیب در دنیا یکه تازی می کرد، در خصوص اینکه اگر او با «لاشاتالاخادزه» هم نسل بود، آیا می توانست از این وزنه بردار قدرتمند عبور کند و رکورد هایش را بشکند، تأکید دارد: «اولاً ما به دو نسل متفاوت تعلق داریم که هر نسل شرایط خاص خودش را در دنیای وزنه برداری و دسته فوق سنگین داشت. ثانیاً این را باید اعتراف کرد که تالاخادزه وزنه بردار بزرگ و قدرتمندی است که نمی توان او را نادیده گرفت و به قدرت و توانش اعتراف نکرد. اما یک چیز را از خودم مطمئنم که اگر با تالاخادزه هم نسل بودم، به

